

безбройны, както зрънцата на пясъкътъ край морето, и управлява безъ никаквъ мжнотіѣ прѣзъ толкози вѣкове всички тѣзи блудящи свѣтове, както пастырь овцѣтъ си!

Никой другъ освѣнь самъ Богъ, прѣдъ всеиліето и величіето на когото всички сводятъ колѣнѣ, па и самыѣ ангели покриватъ лицата си.

Безбройныѣ тѣзи свѣтове, които наричамы *звѣзды*, ако и да нѣматъ языкъ, съ чудесныѣ си и хармонически движения тѣ изражаватъ величіето на Божій Промыслъ ясно и по-краснорѣчиво, отъ колкото може да направи това челоуѣческый языкъ.

Всеиліето обаче и прѣмудростъта на Вишняго ся вижда еще по-голѣма и по-свѣтла въ челоуѣка, когото е създакъ по образу и по подобію своему, т. е. създакъ его сжщество разумно, подчинилъ е нему всичко въ свѣтътъ и направилъ го е господаръ и владѣтель на всичко що има по свѣтътъ.

Чрѣзъ разумѣтъ си челоуѣкъ може да уразумѣе божеството, а чрѣзъ добродѣлитѣ си може да стане достоинъ на Божественното величіе. Тѣзи добродѣтели придобыва челоуѣкъ чрѣзъ възпитаніето и изучаваніето отъ дѣте еще.

Невъзможно е да скрие нѣкой погрѣшкытъ си.

Най-праведното и най-освѣщаното наказаніе което произлѣзва отъ недостаткытъ и погрѣшкытъ ни е невъзможността да ги укроемъ не само отъ онѣзи които сж всякой день съ насъ, но еще и отъ онѣзи отъ странѣ които иматъ обычай да съгледватъ таквызъ работы. А най-любопытно-то е че една погрѣшка, който много пжтя правимъ съ най-голѣмъ тайность, не ся забавя да излѣзе на явѣ. А туй произлѣзва отъ тамо. Защото тази погрѣшка ся исписва тутакъ си на челото ни и въ всякытъ ни чърты. За това, дѣца мои, колкото вѣщи и да бѣдемъ за да ся приструваемы, имамы лицето си което тутакъ си ны издава.

За това трѣба да отбѣгваемы отъ злото и да имамы отвращеніе отъ него, защото чрѣзъ това наскърбяваемы Бога, който е изворъ на доброто. Нека отбѣгваемы и да ся от-